

dan at opgøre sin Status særskilt og sige: Jeg har maattet yde mere, end rimeligt var, under Krigsperioden. Jeg tror, man kan sige, at ingen har ydet over Evne i det store og hele. Det, der er ydet, er ydet til det heles Bedste, og det har været nødvendigt for overhovedet at holde Samfundet nogenlunde i Ligevægt at kræve disse Ydelser, ikke blot af Skibsfarten, men ogsaa af Landbruget, og hvis disse Ydelser ikke var præsterede, og enhver havde haft Ret til frit og uhindret at kunne udnytte sine Chancer, er jeg tilbøjelig til at antage, at saa vilde ingen af Parterne i Øjeblikket have haft den gode Stilling, de har, thi saa vilde Landet forlængst have ligget i Ruiner. Nu har vi dog, hvis vi da ikke bærer os fuldkommen taabeligt ad, Haab om i den kommende Periode at kunne klare Vanskelighederne, saa at vi i det store og hele kan siges at være gaaet uskadt gennem Katastrofen.

Landbruget er ikke en saadan Del af det danske Samfund, at det kan tages ud som noget for sig selv og sige: Vi kan klare os ganske solo uden Hensyn til de andre, lige saa lidt som Skibsfarten kan gøre det. Ja, naar alt kommer til alt, var Skibsfarten, Rederierne, vel nok den Virksomhed, som bedst kunde gøre det, idet deres Virksomhed mere end nogen anden Virksomhed her i Landet maa siges at være af international Karakter. Men Landbruget og Industrien kan ikke skille sig ud hver for sig og etablere Særstillinger, de maa arbejde Haand i Haand, ellers vil ingen af Parterne have en Stilling, som i Længden er holdbar. Det skulde det ærede Medlem have betænkt, da han talte her, som han gjorde, og søgte at give det Udseende af, at Landbruget havde haft saa overordentlig vanskelige Kaar, var saa overordentlig ilde behandlet i Mod sætning til andre Erhverv og andre Dele af Erhvervslivet her i Landet. Jeg glæder mig i høj Grad over, at Landbruget har kunnet konsolidere sig. Ingen indenfor mit Parti misunder Landbruget dets gode Kaar, tværtimod, det, vi forlanger, er, at der for alle Dele af Befolkningen bliver Mulighed for at klare sig under de Forhold, vi er tvungne til at leve under, og som endnu er ganske unormale.

Med disse Bemærkninger skal jeg

slutte. Jeg gaar ud fra som givet, at Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, og vi skal gerne yde vor Medvirken til at Udvalgsbehandlingen bliver saa kort som muligt. Det er mit Haab, at Forhandlingerne maa føre til et saadant Resultat, at ogsaa vi kan stemme for Lovforslaget, naar det kommer til endelig Behandling her i Rigsdagen.

N. Frederiksen: Som det fremgaar af det Bilag, der ledsager det foreliggende Lovforslag, har denne Sag allerede længe været til Overvejelse og Drøftelse indenfor Landbrugets Organisationer. Allerede den 27. August forrige Aar bad Indenrigsministeren Landbrugsudvalget om at tage denne Sag op til Overvejelse. Grunden til, at disse Overvejelser har været saa længe, er ganske sikkert den, at alle indenfor Landbrugets Organisationer havde ønsket og haabet, at vi ikke skulde have nogen Kornlov behov for det kommende Høstaar. Vi havde alle ventet, at Forholdene ude i Verden vedrørende Tilførsel, Omsætning og Priser kunde blive saadanne, at der hverken var Fare for Mangel paa Brødkorn her i Landet eller Sandsynlighed for en for Befolkningen faretruende Prisstigning paa de Næringsmidler, som denne Lovgivning angaar. Dette Haab er blevet skuffet. Mange Ting tyder paa, at vi staar overfor usikre, i alt Fald ikke tilstrækkelig sikre Tilførselsforhold, og dernæst er Prisforholdene ude i Verden af en saadan Art, at vi neppe med Rette kan hævde, at det er muligt at slippe hele Prisniveauet løs i Øjeblikket.

Angaaende denne Sags Behandling indenfor det staaende Landbrugsudvalg vil jeg gerne her fremhæve, at begge Organisationers Repræsentanter havde ønsket, at vi kunde faa en Kornlov, der var saa lidt generende for Landbrugets Produktion som vel muligt. Genen ved en Kornaflevering til Statens Lagre ligger i, at man skal afgive en Del af sin Høst og derved unddrages Dispositionsretten over denne i sin Bedrift. Hvis det derfor havde været muligt, at Ombytningsretten havde kunnet gaa helt til Bunds ogsaa angaaende det Ligningskorn, man skal aflevere, var det noget, man fra alle Sider vilde have været glad ved. Jeg glæder mig over, at Ministeren lod